

σημείον ᾗ, εἰ ἐλαττον μὴ ὑπερέστησαν· καὶ εἰ ἂν
τοῖς ἐχθροῖς, ἢ ταῦτά, ἢ ἴσα, ἢ μίζω· δῆλον
γὰρ ὅτι οὐδὲ ταῦτα ἡμῶν ἕνεκα. ἢ εἰ φάυλα
εἰδώς· οὐδέ τις γὰρ ὁμολογεῖ δέειν φάυλων, καὶ
πρὸς αὐτὸν τῷ χροίζεσθαι, καὶ ἀχρεῖσθαι, εἴρηται.
ποῖα δὲ ἐλευνά, καὶ τίνας ἐλευδοσι, καὶ πῶς
αὐτοὶ ἐχροντες, λέγωμεν.

Κερδύμιον η.

ἘΣτω δὴ ἔλεος, λύπη τις ὅπῃ φανομένη
κακῆ φθαρτικῆ καὶ λυπηρῆ πῶ ἀναξίε
τυγχάνει, ὅ καὶ αὐτὸς ποροδουκῆσθαι ἀ
παθεῖν, ἢ τῷ αὐτῷ πνέει καὶ πῶ, ὅταν πλη
σίον φάνηται· δῆλον γὰρ ὅτι αἰάγει τὸν μάλ
λοτα ἐλεήσῃ ὑπαρῆσθαι τοῦτον· ὅς, οἴησε
δαί παθεῖν ἀπὸ τῆς κακῆς, ἢ αὐτὸν, ἢ τῷ αὐτῷ
πνέει, καὶ τοῦτον κακῶν, ὅς, εἴρηται ἐν τῷ ὄρω·
ἢ ὁμοιον, ἢ παρεπλήσιον. διό, εὐτε οἱ παντε
λῶς ἀπολαότες ἐλευδοσι· οὐδὲν γὰρ ἀπὸ ἐπ
παθεῖν οἶον· πεπνῶσθαι γὰρ. οὐτε οἱ ὑπε
ρευδύμιον εἰν οἰόμενοι, εἰ καὶ ὑβρίζουσιν· εἰ γὰρ
ἀπῶται οἰόνται ὑπαρῆσθαι τὰ κακὰ, δῆλον
ὅτι καὶ τὸ μὴ ἐνθελθεῖν παθεῖν τῆς κακῆς· καὶ
γὰρ πῶ τῷ ἀγαθῶν. εἰσι δὲ τοῦτοι, οἷοι νο
μίσειν παθεῖν ἀπὸ οἷτε πεπνῶσθαι ἢ δὴ καὶ
διαπεφροσῆσθαι. καὶ οἱ περιβύβουτοι, καὶ διὰ
τὸ φρονεῖν, καὶ δὲ ἐμπειρίαν. καὶ οἱ ἀδελ
φούς, καὶ οἱ δειλότεροι μάλιστα. καὶ οἱ πεπνῶ
σθαι ὑμῶν ἀλόγησι γὰρ. καὶ οἷς ὑπαρῆσθαι
γνοῖς, ἢ τέκνα, ἢ γυναικας· αὐτῶ τε γὰρ ταῦ
τα, καὶ οἷα παθεῖν τὰ ἐρημύα. καὶ μήτε ἐν
αἰθρίας παθεῖν ὄντες, ὅς, ἐν ὄργῃ καὶ θέρρει
δυσχερῆσθαι γὰρ τῶ ἐστυφίου ταῦτα. μήτ' ἐν ὑ
βριστικῇ διαδόσῃ· καὶ γὰρ οὕτω ἀλόγησι πῶ
πέισθαι πᾶσι· οἱ μεταξὺ τούτων. μήτ'
αὐ φοβούμενοι σφόδρα· οὐ γὰρ ἐλευδοσι οἱ
ἐκπεπνῶσθαι διὰ τὸ εἶναι πρὸς τῷ οἰκείῳ
παθεῖν. καὶ οἷονται πνας εἶναι ὅπταικας· ὅ γὰρ
μυθῆνα οἰόμενοι, πᾶσι τῶ οἰησθαι ἀξίους εἶναι
κακῶν ὅλων δὴ, ὅταν ἔχη οὕτως, ὡς· αἰαμνη
σύνωμ τοιαῦτα συμβεβηκότα ἢ αὐτῶ, ἢ τῷ
αὐτῶ· ἢ ἐλπίσαι γινέσθαι, ἢ αὐτῶ, ἢ τῷ αὐτῶ.
ὡς καὶ αὐτὸν ἐχροντες ἐλευδοσι, εἴρηται. ἀ δὲ ἐ
λευδοσι, ἐκ τῶ ὀρλομοῦ δῆλον· ὅσα τε γὰρ τῷ
λυπηρῶν καὶ ὀδυνηρῶν φθαρτικῶν πᾶσι ἐ
λευνά· καὶ ὅσα αἰμαρτικὰ καὶ ὅσων ἢ τῶ γη
αἰπῶ κακῶν μέγας ἐχρόνται. ἐστ' δὲ, ὀδυ
νηρῶ καὶ φθαρτικῶν, θανάτοι, καὶ ἀκίαι, καὶ σωματικῶν κακῶσ, καὶ γῆρας, καὶ νόστι,

Signum verò est si rem minorem non tri
buerunt. Et si inimicis aut res eadẽm, aut
pares, aut maiores. Manifestum enim est
ne hæc quidem nostri causa esse. Aut si
res viles sciens : nemo enim conficitur se
indigere vilibus. Ac de tribuẽda quidem
gratia, & non tribuenda, dictum est. Qua
lia verò miseraabilia sint, & quos misera
tur, & quomodo ipsi se habẽtes, dicamus.

CAPVT VIII.

B It misericordia, molestia quædam in
Seo malo, quod videtur habere vim in
teritus, & molestia afferenda, cuius, qui co
sic indignus, quod ipse etiam expectet se
passurum, aut aliquem suorum, idque cum
propinquum appareat. Manifestum enim
est, necesse esse, qui miseraturus est, esse ta
lem, vt putet passurum aliquid mali aut
se, aut suorum quempiam, & tale malum,
quale dictum est in definitione, aut simile,
aut propinquum. Quomobrem nec omni
no perdit, miseratur. nihil enim amplius
se passuros putant: passi enim sunt. Nec qui
se valde felices esse putant: sed contume
liam faciunt. si enim omnia putant adesse
bona, manifestum est, eos etiam putare, se
non passuros aliquid mali. Etenim id inter
bona est. Ac tales sunt, vt putent se passu
ros, qui iam passi sunt, & euaserunt. Tum
senes, & ob prudentiam, & ob experien
tiam. Tum debiles, & timidiore magis.
Tum eruditi: considerati enim sunt. Tum
quibus sunt parentes, & liberi, aut vxores:
sua enim sunt hæc, & possunt pati ob ea
quæ dicta. Tum qui nec in fortitudinis af
fectu sunt, vt in ira, aut fidentia: hæc enim
de futuro non considerant. Nec in contum
eliosa affectione. Etenim isti non consi
derant, se passuros esse aliquid : se inter
hos medij. Nec rursus metuentes valde:
non enim miserantur metu percussis, quia
sunt in proprio affectu. Et si putant aliquos
esse æquos: nam neminem putans, omnes
existimabit dignos esse malo. Et omnino
quando sic se habet, vt meminerit talia ac
cidisse sibi aut suis, aut putet fore vt aut si
bi accidant aut suis. Ac quemadmodum qui
dem se habentes miserentur, expositum est.
Quæ verò miseretur, ex definitione patet.
quæ enim ex molestis & tristibus vim hab
ent interim eddi, omnia miseraabilia sunt,
F Et quæ vim perdendi habent. Et quorum
fortuna est causa malorum, magnitudinẽ
habentium. Sunt autem tristitia, & interit
um afferentia mortes & verberationes, &
corporum cruciatus, & senectus & morbi,